

Over een aantal weken mag het Heilig Avondmaal weer klaar staan. En het is een hoogtepunt in het gemeentelven. Wat hebben we het gemist. Wat kun je er naar verlangen. Wat heb je die versterking nodig in het strijdperk van dit leven. En tegelijk weet ik ook dat het niet altijd als een hoogtepunt beleefd wordt. Het kan soms ook best ver van je afstaan. Omdat je zelf zo lauw of zo dor bent. Maar toch is het een versterking van het geloof. Om het verslachte geloof weer op te wekken. Tegelijk is het ook versterking van de hoop en van de liefde. Want ook die moeten opgewekt worden. Probeer nou eens bij de volgende avondmaalsbediening eens bij een tafel te overdenken wat daar nu allemaal gebeurd. Dan zie je het brood gebroken worden. En dan zie je die wijn ingeschonken worden. Zo zeker, wil de Heere tegen ons zeggen, wil Ik je verlosser en middelaar zijn. Je zou trouwens niet de eerste zijn die in een Avondmaalsdienst een verlangen kreeg om de Heere te dienen. En Hem alleen.

Maar nu even die vraag: Waarom vieren wij eigenlijk het Heilig Avondmaal? Dat is enkel en alleen omdat Christus daartoe een bevel heeft gegeven. Het is een opdracht van de koning van de kerk. We hebben het gelezen in 1 Korinthe 11 of in vraag 77. En we hebben ook gelezen in Lukas 22 wanneer de Heere Jezus het Heilig Avondmaal heeft ingesteld. Dat was tijdens het laatste Pascha met Zijn discipelen hier op aarde. Het was in de avond. De paschamaaltijd was altijd een avondmaaltijd. Daarom heet het nu ook het Heilig Avondmaal. En om die avondmaaltijd klaar te maken, werden er overdag enkele discipelen op uit gestuurd om zo die Avondmaaltijd klaar te maken. En dan werd de zaal klaar gemaakt. En dan werd er brood gekocht. Het was ongezuurd brood. Dat wil zeggen; ongerezen brood. En ook de wijn werd klaar gezet. Of de druivensap. Ze moesten nog wat klaar zetten. En dat was een paaslam. Zonder Paaslam geen pascha. En dat paaslam dat werd dan geslacht. En zo werd al eeuwenlang het Pascha onder de Joden gevierd. Het was ook een echt feest, omdat hen herinnerde aan de bevrijding uit Egypte.

En voor de Joden had het Paaslam echt een grote betekenis. Want dat paaslam herinnert aan het allereerste pascha. Bij de 10^e plaag ging de verderfengel rond. De verderfengel zou alle eerstgeboren zonen doden. Achter het bloed van het lam was iedereen veilig. In gedachten gaan we terug naar die zaal waar de Heere Jezus samenkomt met zijn discipelen. Het Pascha is dan klaar gemaakt. En we zien de Heere Jezus aan tafel. Samen met Zijn discipelen. Het laatste Pascha wat Hij hier op aarde zal vieren. Dan zien we Hem aan die tafel dat brood nemen. En dat brood breken. En daarbij de zegen uitspreken bij de dankzegging. Dat waren de discipelen wel gewend. Dat was ieder jaar zo. En dan deelt Hij het brood uit. Maar dan gebeurt er iets merkwaardigs. Ineens doet Jezus iets wat ze nog nooit hebben gezien. En nog nooit hebben gehoord. Ineens spreekt Hij daar nieuwe woorden. Terwijl altijd dezelfde woorden werden uitgesproken. Dat was een vaststaande liturgie. Maar nu ineens, hele nieuwe woorden. Neemt, eet, dit is Mijn lichaam. Mijn lichaam dat voor u gebroken word. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Wat gebeurt hier? Wat is dit? Dat hadden ze nog nooit gehoord.

En hetzelfde gebeurt als Hij de drinkbeker neemt. En als ze Hem dan de dankzegging horen uitspreken over die drinkbeker en Hij de beker aanraakt. Maar dan ineens die vreemde woorden. Die ze niet kennen. Deze drinkbeker is het nieuwe verbond. Ja, ze wisten wel, dat het nieuwe verbond zou komen. Maar dit. En hoe moet je dat dan zien? Het nieuwe verbond. Brood en wijn. En doet dat zo dikwijls als u die drinkt. Hij zegt, doet dat tot Mijn gedachtenis.

Ziet u wat er gebeurt? Tijdens dit Pascha, neemt Hij die bekende tekenen van brood en wijn. En Hij maakt die bekende tekenen tot iets nieuws. Tot tekenen en zegelen van Zijn lichaam. En van Zijn bloed. Je ziet hier de tekenen terug van de kruisiging. Het brood ziet op het breken van Zijn lichaam aan het kruis. En de wijn ziet uit naar het vergoten bloed dat druppelt op deze aarde.

En dan die bekende woorden uit Korinthebrief. Zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt. Dat is niet meer het oude Pascha. Dat is niet meer de verlossing uit Egypte. Het is nu iets anders zegt Jezus. Nu moeten jullie de dood des Heeren verkondigen. Totdat Ik weer kom. Ziet u? Het gaat om een nieuwe uittocht.

Wij hebben dat bloedig teken niet meer nodig. Er hoeft geen bloed meer te vloeien. Ons Pascha zegt het woord in 1 Korinthe 5, ons paaslam is geslacht. En zo mogen wij het Heilig Avondmaal vieren. Die tekenen wijzen heen naar het ene lam.

Ik las in een commentaar: Met één simpel handgebaar redt Hij miljoenen lammetjes van de dood. En met één woord te spreken bevrijdt Hij miljoenen zondaren van angst en verderf. Voor druipend vlees komt nu brood in de plaats. En voor somber donker schapenbloed de lichtfonkelende wijn. En wat zeggen nu brood en wijn? Dat zegt ons: wij moeten het hebben van Christus bloed. Van Zijn gebroken lichaam. Daar staat of valt je leven mee. Met dat ene Paaslam, Christus Zelf.

Maar waarom moest Zijn bloed dan vloeien? Waarom moest dan dat Lam van God geslacht worden? Dat was voor mij. Dat was voor jou. Ik had geslacht moeten worden. Ik had die eeuwige dood verdiend. En dat kruis moeten dragen. Maar laat nu Hij die straf op Zich nemen, als het Lam van God. Wij hebben tegen God gezondigd. Wij hebben gedaan wat kwaad is in Zijn oog. Wij staan schuldig. Wij hebben dat verbond gebroken. Wij hebben die toorn van God verdiend. Net als dat brood dat gebroken wordt, zo zouden wij verbroken moeten worden. Net als die wijn wordt uitgegoten, zo zou ons bloed vergoten moeten worden.

Zo gebruikt de Heilige Geest de tekenen aan het Heilig Avond. Om ons ook te confronteren met onze schuld. Dat is ook de bedoeling van Avondmaal vieren. Dat je iedere keer als je die tekenen ziet, de schuldbrief weer thuis krijgt. In diezelfde tekenen laat Hij ook zien wie Hij is. En wat Hij gedaan heeft. Ik in de plaats van u. Ik voor u, daar jij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Hij heeft zich opgeofferd, omdat wij anders net zo hopeloos verloren zouden zijn, als die Egyptenaren en die Israëlieten zonder bloed aan de deur. Zolang wij niet schuilen achter het bloed, zijn we in levensgevaar. En dan komt vroeg of laat de verderfengel. En dan is het te laat. Maar als je schuilt achter dat bloed van het Lam dan ben je veilig.

Je kunt het alleen maar gelovig aanvaarden. In een diepe verwondering en aanbidding. En dat is dan ook tegelijk de vreugde van het Heilig Avondmaal. Dat is nou Avondmaal vieren. Waar vind je nu verdriet en vreugde zo dicht bij elkaar, als bij de Avondmaalstafel? Je moet Hem gedenken aan de tafel. Gedenken dat wil zeggen; bedenken aan iets dat in het verleden is gebeurd, wat je dan opnieuw mag beleven. En het zo viert als iets wat hyper actueel is voor je leven van vandaag. Dat is gedenken. Aan het avondmaal ga je in gedachten terug naar de tijd van Jezus' bittere lijden en sterven. En je komt als het goed is opnieuw onder de indruk wat Hij wilde doen. En wat Hij wilde ondergaan. En dat is nou de verlossing waar je vandaag 2000 jaar na dato uit leven mag. Daarom gedenken wij zijn dood.

Het woordje gedenken kom je met name tegen in het Bijbelboek Deuteronomium. Zal ik gedenken. Dat is wat in het verleden beloofd is, in het heden hier en nu tegenwoordig stellen. Gedenken, dat is ook eerlijk belijden: Heere, ik heb de dood verdiend en tegelijk met verwondering amen zeggen. Maar Christus is mijn dood gestorven. Door dat te beamen, ervaart de gelovige de vergeving van de zonden, de vrede en het eeuwige leven. Met dat zien op dat offer van de Heere Jezus komt de vrede in ons hart en raken we vervuld in Hem. Dan heb ik genoeg aan Hem aan Wie God genoeg gehad heeft.

En dan vraag 76: wat is dat te zeggen, het gekruisigd lichaam van Christus eten en Zijn vergoten bloed drinken? In het antwoord, daar zitten een heleboel gedachten in. Maar de kern is in feite: dat we hoe langer hoe meer met Christus verenigd worden. Wat wil dat zeggen. Als de Heere je levend heeft gemaakt, dan ben je uit Adam uitgehaald en in Christus ingelijfd. Dan ben je als een dode rank ingeënt in de wijnstok. Dat hoeft niet hoe langer hoe meer te gebeuren. Je bent in Christus. Maar nou het beseffen hoe langer hoe meer in Hem te zijn. En die band met Hem hoe langer hoe meer te leren kennen. En die band wordt versterkt aan het Heilig Avondmaal. Dat is een band door de Heilige Geest. Ik ben verbonden met Christus door de Heilige Geest. De Heilige Geest die in Christus woont, maar die woont ook in mijn hart. En zo mag ik weten door de Heilige Geest een lidmaat te zijn van Christus. En zo schrijft Paulus: U bent van Christus. En Christus is van God. Het nieuwe leven zo leert ons het woord dat in ons is, is uit Christus geboren.

En dan komen we bij het slot van antwoord 76: Dat we door die Geest eeuwig leven en geregeerd worden. Eeuwig. Dat is niet voor een poosje, maar eeuwig! Dat wil zeggen; Wat Hij begon laat Hij nooit meer los. En hoe weet je dan dat de Heilige Geest in je werkt. De Heilige Geest leert je bidden. Meer en meer. De Heilige Geest maakt je het Woord indachtig. Zodat de preek voor je open gaat vallen. En je de geheimen verstaat. De oude apostel Johannes schrijft in zijn eerste brief. Hieraan kennen wij dat we in Hem blijven en Hij in ons. Hoe merk je dat dan dat je door de Geest van Christus wordt geregeerd? De ene keer vermaant Hij je. En dan waarschuwt Hij je. Door je geweten aan te spreken. Als we willen wegdwalen en afdwalen, brengt Hij de woorden van de Schrift ons te binnen. Zodat we anders gaan denken. En als we bedroefd zijn en verlaten. Het gevoel hebben, dat niemand meer zorgt voor mijn ziel. Dan leert Hij je weer spreken met je eigen ziel. Mijn ziel: voedt het oud vertrouwen weder. Zoekt in Hoogsten lof uw lust. Maar de Heere zal uitkomst geven.

En dan schrijft Johannes in dezelfde brief: En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen. En zo verenigt de Heilige Geest de ware gelovige meer en meer met Christus. Als wij het Avondmaal gelovig gebruiken, worden wij meer en meer met Hem verbonden. En dat mag nou op een Avondmaalszondag ervaren worden. Al je twijfel kwijt. Hij is zo getrouw als sterk. Hij zal Zijn werk voor mij voleinden. En dan weet je het

zeker. Een ieder van hen, zal voor God in Sion verschijnen. Wat een feest mag je vieren. Dan zijn we voor altijd thuis bij de Vader. Bij onze Heere Jezus Christus.

*Het brood dat ons voor ogen staat.
En zich geduldig breken laat.
Is Uw gedaante lieve Heer.
Gij daalt als manna in ons neer.
De beker die de ronde doet.
Het is de omloop van Uw bloed.
Het spreekt van een geheimenis.
Uw hartslag die ons leven is.
Het bloed dat raakt de lippen aan.
De deurposten van ons bestaan.
De dood gaat aan ons hart voorbij.
O lam van God. U loven wij.
Gij die een broodhuis voor ons zijt.
Een wijngaard die het hart verblijdt.
Heere Jezus Die ons drenkt en voedt.
Gij zelve zijt onze overvloed!*